

Խրեօխպէր հալա քնուկ ի:

101. Դաւիթ էն տե խաղ էսաց.

— Խէրախիւտ խրեօխպէր, վեր ելի, վեր ելի,

Խէրախիւտ խրեօխպէր, խէր չունիմ.

էրա խէրութին, էրա խէրութին.

Խէրախիւտ խրեօխպէր, վեր ելի, վեր ելի,

Մարմար քեար պատուիւր ի,

Լիւս կամար վերայ կանգնիւր ի:

Խէրախիւտ խրեօխպէր, վեր ելի, վեր ելի,

Խէրախիւտ խրեօխպէր, խէր չունիմ.

էրա խէրութին, էրա խէրութին.

Մարմար քեար պատուիւր ի.

Լիւս կամար վերայ կանգնիւր ի.

Ըծը խամա էնքան ուստա ճարի,

Ըծը խամա էնքան սարակ՝ ճարի.

Ուրբաթ օր խրմիւրընք,

Շաբաթ օր պատնք,

Յէվարին լրմացընք.

Կիրակը պատարագ մէջ մատուցնք:

102. Խրեօխպէր ըլաւ, նստաւ.

Խրեօխպէր գիտէր վուր Դաւիթը խուռք մէկ էր, էրկու շէր էնիւր: Ապա Յեօվան կը լսիւր էնու խուսքիւր:

— Դաւիթ, էսաց, էրի՛. էրթանք առնն, սարակ ճարնք.

Դաւիթ կըսըր.— Իս տէրթամ մարմար քեարը մօտ, իս տուն չըմ ի գեայ, գիւ շիւտ գինա, ուստէք, սարակնիւր ճամբ- խի գեայ, գիւ էլ էրի խիտքիւր:

103. Յեօվան կընըր յընդիւց կգեայ տուն:

Վուր կգեայ տուն, ուստէք կը ժողվրաի, սարակնիւր կը ժողվրաի, կընըր կէրթայ:

104. Ըպա Դաւիթ ինչ ի կրիւր.— Գընացիւր խասիւր ի էն տե. յիւր նիտ անեղեօվ ժամտան խրմիւրըիւր ի, խման քեար- ըրն էլ յըմեն գրիւր ի, պատ մէկ մէջք բարձրացընք ի:

105. Խրեօխպէր կառնըր սարակնիւր, ուստէք կէրթայ:

Ուստէք կը տինան, կը զարմանան էն տեղ:

Սկուն ջիւջ քեարիւր բերիւր, գրիւր ի խման մէջ, վուր յը- մեն սարակնիւր մէկ տեղ ժողվրաին, չըն կէրի էն քեարիւր բերըն:

106. Ուստէք կը կանգնըն պատը վերայ, Դաւիթ էն ջիւջ քեարիւր ձեռ կտայ, վերցի բերիւր՝ կը գնի ուր տեղ:

Ոնչ սարակնիւր կէրին էն քեարիւր բերըն, ոնչ ուստէք կէրին վերցին տեղ գնին:

4 Խոյնցիւրէն եւս==Որավարձ բանւոր: